

ת"פ 19819/03/23 - מדינת ישראל ע"י נגד סאלב אלגרינאוי (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 19819-03-23 מדינת ישראל נ' אלגרינאוי(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אדר בכר סאסי
הנאשם	סאלב אלגרינאוי (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד אפרת צרפתי

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע ביום 22.5.23, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של **החזקת נשק** בניגוד לסעיפים 144 (א) **רישא + סיפא** לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 15.2.23 בסמוך לשעה 13:04 במסגרת חיפוש שנערך בביתו של הנאשם ברהט, נתפסו:

- נשק דמוי רובה סער W300326 מסוג M-16 - רובה אויר שהוסב לירי תחמושת בקליבר 5.56X45 - עטוף בשקית שחורה מעל ארון, שהיה מעל מקרר המטבח בבית.
- שלוש מחסניות המכילות כמה עשרות כדורי 5.56 מ"מ.

2. בהתאם להסדר הדיוני [ת/1] אליו הגיעו הצדדים, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן והתיק נדחה לטיעון לעונש, ללא הסכמות בין הצדדים לעניין העונש.

טענות הצדדים:

3. בתאריך 30.5.23 נשמעו טיעונים לעונש. המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב [במ/1]. ההגנה טענה בעל פה וכן הגישה אסופת פסיקה ואסופת מסמכים רפואיים של הנאשם ושל אשתו [נ/1].

על פי המסמכים הרפואיים לנאשם פציעה מתאונת דרכים שהצריכה שתל ברגלו וכן מדווח על כאבי ראש ועל PTSD כתוצאה מהתאונה. בנוסף, הנאשם ואשתו מצויים בטיפול פוריות.

4. **המאשימה** מפנה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ובהם, שלום הציבור ובטחונו, שמירה על גופו וחיוו של אדם, שמירת תחושת בטחון היחיד והרבים וכן השמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי. נטען, כי בעבירות הנשק, מעצם טיבן, טמונה חומרה יתרה, הנובעת מהסיכון הרב הכרוך בשימוש בו והעלול להביא לפגיעה בגוף ובחיי אדם. עוד נטען, כי בתקופה זו התוצאות החמורות של שימוש בנשק בלתי חוקי נראות ברחבי המדינה, הן ביחס לפתרון סכסוכים פנימיים והן ביחס לאנשים המבקשים את רעתה של מדינת ישראל.

נטען, כי בית המשפט העליון עמד על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי אלו שמבצעים עבירות נשק. המאשימה הפנתה לע"פ 2368/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** וטענה כי לולא עבירות החזקת הנשק, עבירות הסחר בנשק בלתי חוקי, לא היו מתבצעות. כן הפנתה לעניין זה גם לע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל**, ע"פ 4945/13 **סלימאן נ' מדינת ישראל** וע"פ 5522/20 **חלייחל נ' מדינת ישראל**. כן הפנתה המאשימה בהקשר למדיניות ההחמרה בענישה להנחיית פרקליט המדינה.

המדינה טוענת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה משמעותית. כן מפנה לסכנות הטמונות בנשק מתוצרת עצמית - ת"פ (ב"ש) 7544-11-16 **מדינת ישראל נ' אלכסד**.

בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המדינה טוענת, כי ניתן ללמוד מנסיבות ההחזקה - מקום אחסון הנשק והמחסניות - כי מדובר בעבירה שבוצעה מתוך תכנון והבנה מלאה של הפסול במעשים. המאשימה טענה לפוטנציאל הנזק הרב הכרוך בהחזקת נשק ובפרט הסכנה כי יועבר למחוללי פשיעה או טרור וכי יעשה בו שימוש.

המאשימה הפנתה לאסמכתאות הבאות מן הפסיקה:

א. ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה**: נאשם שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בהחזקת נשק בצוותא בכך שהחזיק עבור אחר אקדח, כדורים ורימון הלם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10-36 חודשי מאסר. הנאשם נידון ל-10 חודשי מאסר. ערעור המאשימה לבית המשפט העליון על קולת העונש התקבל, ועונשו הוחמר ל-18 חודשי מאסר

ב. ת"פ 16541-01-21 **מדינת ישראל נ' אלנעאמי**: נידון בפני מותב זה. נאשם שהורשע בהחזקת נשק וסמים בכך שהחזיק בביתו אקדח, רובה לא תקין, מחסניות, כדורים וסם קנביס. נקבע מתחם הנע בין 22-48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, נידון ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ג. ת"פ 35396-04-22 **מדינת ישראל נ' אלהוזייל**: נידון בפני מותב זה. הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בהחזקת אקדח חצי אוטומטי ומחסנית תואמת טעונה בשישה כדורים וכן בהתנגדות למעצר. הנאשם החזיק את המחסנית בכיסו ואת האקדח הטמין בשיחים. בית

המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 20-40 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מערעור על חומרת העונש בהמלצת בית המשפט.

ד. עפ"ג 2024-04-21 מ"י נ' **מנדורי**: בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, והחמיר בעונשו של הנאשם שהורשע בהחזקת רובה סער דמוי M16 שהוסב מירי כדורי פלסטיק לירי תחמושת חיה, הכולל גם חלקים תקינים וכן החזיק חלקי רובה M16 נוספים ומחסנית תואמת ובה 30 כדורי תחמושת. נקבע מתחם של 18-36 חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל.

ה. ת"פ 548070-01-21 מ"י נ' **זהר אלבחירי**: שם הורשע הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, בכך שהחזיק בתוך מזוודה מעל ארון המטבח, באקדח מסוג FN שבתוכו מחסנית, וכן במחסנית נוספת של אקדח ובחמש קופסאות תחמושת שהכילו 213 כדורי 9 מ"מ. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, בליווי מאסר מותנה וקנס.

המאשימה מדגישה בטיעונה כי מרבית האסמכתאות ניתנו לפני התיקון לחוק וכי מהתיקון לחוק מתחייבת מדיניות ענישה וקביעת מתחם שתחתיתו לא תפחת מ-21 חודשי מאסר.

המאשימה מבקשת לקבוע, כי בהחזקת הנשק, נסיבות החזקתו וכן החזקת תחמושת תואמת, יש לקבו מתחם של 28-56 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

המאשימה סבורה, כי בשים לב לנסיבות הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, תקופת מעצרו והודאתו במיוחס לו שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו ממש.

לעניין זה נטען, כי עבירות הנשק הפכו ל"מצב חירום של ממש", כאשר הן פוגעות ביטחון האישי ובאיכות החיים של אזרחים חפים מפשע, אשר חיים בבעתה מתמידה באזור מגוריהם. על כן, מתחייבת החמרה בענישת הנאשם גם משיקולי הרתעת הרבים.

5. **ההגנה** הפנתה לתיקון בכתב האישום על רקע קושי ראייתי.

נטען, כי האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה אינן תואמות את עתירתה העונשית, גם בהינתן פסקי הדין שניתנו לאחר התיקון לחוק.

ההגנה הפנתה לכך, כי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו כבר בעת חקירתו. נטען, כי אין כל אינדיקציה לכך שהנשק הוחזק לצורך שימוש פלילי.

נטען, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, מרקע נורמטיבי, עובד במקום מסודר, נשוי. בעת הטיעון לעונש אשתו של הנאשם בהריון לאחר טיפולי פוריות ארוכים.

לדעת ההגנה יש לקבוע מתחם מתון הרבה יותר מזה שהמאשימה עותרת לו.

ההגנה הפנתה לאסמכתאות:

ת"פ 55056-10-22 מ"י נ' **וואסים אלקרינאוי**: ניתן על ידי מותב זה. שם הורשע הנאשם בהחזקת תת מקלע מאולתר מסוג "קרלו". שם נקבע מתחם עונש הולם של 15-36 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 17 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 22526-03-22 מ"י נ' **אבו אלעקיס**: ניתן על ידי מותב זה. הנאשם הורשע בהחזקת רובה סער דמוי M16. נקבע מתחם עונש הולם של 18-36 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר.

ת"פ 52091-02-20 מ"י נ' **אל אעאסם**: שם הורשע הנאשם בהחזקת תת מקלע מאולתר ותחמושת והוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 57672-03-21 מ"י נ' **קאצאעי** שם הורשע הנאשם בהחזקת רובה סער מאולתר ומחסניות תואמות. נקבע מתחם ענישה של 20-30 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 22 חודשי מאסר.

ת"פ 4133-01-20 מ"י נ' **אל סנע** שם הורשע הנאשם בהחזקת תת מקלע טעון, בעת שניסה להעבירו לאחר בעת חיפוש בביתו. נקבע מתחם של 16-36 חודשי מאסר, ועל הנאשם הוטלו 17 חודשי מאסר.

ת"פ 23708-03-19 מ"י נ' **עתאיקה**: שם הורשע הנאשם בהחזקת קלצ'ניקוב ואקדח עם תחמושת והוטלו עליו 15 חודשי מאסר בפועל.

נוכח כל האמור לעיל, עותרת ההגנה לקביעת מתחם ענישה של 12-20 חודשי מאסר ולמקם את הנאשם במרכז המתחם.

6. **הנאשם** עצמו, מסר בדבריו האחרונים, שהוא מצטער על שעשה, והביע תקווה להמשיך בחייו עם משפחתו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. בתי המשפט בכלל הערכאות חוזרים ומדגישים את החומרה המיוחדת שבהחזקה אסורה כלי נשק. המדובר בעבירות המצויות בבסיס מעשי טרור, חבלה, עבריינות מאורגנת, חיסולי חשבונות ואלימות רחוב שארצנו שטופה בהן. בפסקי הדין חוזרים ומצטטים בתי המשפט את ההלכות הקוראות להחמרה בענישה בגין עבירות אלה ואת מצוות המחוקק. הקריאה להחמרה היא תולדה של הפגיעות הקשות בגוף, ברכוש, בנפש ובמשילות כתוצאה מריבוי העבירות, ובגין פוטנציאל הפגיעות הגדול עוד יותר כתוצאה מאלה.

מגמת ההחמרה בענישה, וההנחיה להטיל עונשי מאסר משמעותיים מאחורי סורג ובריח בעבירות אלה הוחלה בתקופה האחרונה גם על צעירים, על נעדרי עבר פלילי ועל מי שבבחינת כל היבט אחר של חייהם מוגדרים כ"נורמטיביים". זאת, גם במצבים בהם ניתנות המלצות של שירות המבחן להסתפק בענישה שיקומית או בעונשים לריצוי בעבודות שירות.

ראו, למשל, ע"פ 2482-22 מדינת ישראל נ' קדורה:

"[בית המשפט] כבר עמד על החומרה הרבה הטמונה בעבירות נשק, עבירות שהפכו ל"מכת מדינה" ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחוננו. בהתאם, ניכרת במהלך השנים מגמה של החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה; ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת "אם מחזיקים - למאסר נשלחים".

ראו גם עפ"ג 2024-04-21 מדינת ישראל נ' מנדורי:

"בית המשפט העליון נקט בשנים האחרונות מגמה מוצהרת של החמרה בענישה בעבירות נשק, ועמד על כך פעמים רבות בשורה ארוכה של פסקי דין. כך גם בתי משפט השלום ובתי המשפט המחוזיים עליהם נמנה בית משפט זה; כל זאת על מנת למגר את התופעה הקשה והחמורה של שימוש בנשק, כאמצעי לפתרון סכסוכים או לשם ביצוע עבירות אלימות קשות. מאבק זה אמור לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה מחמירה הכוללת מאסר של ממש לתקופות ממושכות גם על אלה המחזיקים נשק באופן לא חוקי, ולא רק על מבצעי עבירות בנשק ברף גבוה יותר של חומרה."

ראו עוד ברע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל:

"אנו עדים פעם אחר פעם לשכיחותן של עבירות הנשק בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית. החזקת נשק חם בידי מי שאינו מורשה לכך עלול להוביל לתוצאות הרוות אסון, אשר יגבו מחירים כבדים בנפש ולפיכך הסיכון הפוטנציאלי הגלום בעבירת החזקת נשק הוא רב. על כן, העובדה כי לא נגרמה פגיעה בחיי אדם, אין בה כשלעצמה כדי להמעיט מהחומרה הטמונה בהחזקת נשק שלא כדין ומהסיכון שנוצר לביטחון הציבור. משכך, ראוי להטיל ענישה מוחשית אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים (רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל; רע"פ 4065/18 איאסו נ' מדינת ישראל)".

9.

המחוקק הורה, כי

העיקרון המנחה בענישה הינו "הלימה". "הלימה" זו שתי משמעויות לה: האחת, שיקול הגמול ולפיו העבריין יענש בהתאמה למידת הרוע במעשיו. השנייה, מתן ביטוי מוחשי לחשיבות הערכים המוגנים שנפגעו, כשיקוף לעמדתה הערכית של החברה הישראלית הנורמטיבית, המתבטאת בקולו של המחוקק. במציאות חיינו העגומה, העבירה של החזקת נשק הוגדרה זה מכבר כ"מכת מדינה" וכן כ"מכת אזור" שפגיעתה בשלום הציבור ובטחונו היא קשה.

התופעה הנרחבת הנפרסת בפני בתי המשפט מדי יום ביומו, כוללת גם מקרים רבים של מי שמוגדרים בדרך כלל כנורמטיביים באורחות חייהם, ללא הרשעות קודמות או קשרים שוליים, ולעתים אף צעירים מאד. התופעה של ביצוע עבירות הנשק כבר מזמן אינה מנת חלקה של אוכלוסייה עבריינית או שולית בלבד. קיימת תופעה נרחבת גם בעניינם של נאשמים כדוגמת הנאשם שבפניי, המחזיקים בנשק בביתם, או מסתירים אותו עבור אחרים, בני משפחה, מכרים או חברים אחרים בקהילתם.

10. המחוקק הבחין במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, בין שיקולים אותם יש לשקול בקביעת מתחם העונש ההולם ובין שיקולים הנשקלים בקביעת העונש המתאים בתוך המתחם.

בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מידת הנזק שנגרם כתוצאה ממעשה העבירה, ומידת פוטנציאל הנזק - שיקולים אותם שוקל בית המשפט בקביעת המתחם הענישה - נבחנים מעשים פליליים גם בהקשר הסביבתי והתקופתי שלהם. תפקידה של הערכאה הדיונית לתרגם את ההנחיות הנורמטיביות של המחוקק ושל הערכאות ערכאות הערעור, תרגום מעשי המתבטא בסעדים הניתנים בהחלטות ובפסקי הדין בפועל. המשמעות המעשית של הגדרת תופעת החזקת הנשק הלא חוקית, על כל שרשרת ההחזקה וחוליותיה, כ"מכת מדינה" היא, שבתקופת דמים זו שמדינת ישראל שרויה בה, ואזרחים חפים מפשע נפגעים ממנה, נסיבות שהיו עשויות להיחשב בעבר כנסיבות החזקה לא מהחמורות, ושהערכת הנזק ובעיקר פוטנציאל הנזק בגינן היתה בעבר מתונה, אינה נחשב עוד ככזו במציאות הנוכחית. הדבר נכון בהערכת מידת הפגיעה בערכים המוגנים ונכון גם בהערכת מידת התובנה והאשם של מבצע העבירה, החי במציאות הדמים ופועל בתוכה. מציאות זו, שכל אזרח בישראל חשוף אליה מדי יום, חייבות לקבל ביטוי בקביעת מתחם העונש ההולם.

11. במקרה שבפניי, ממילא לא מדובר בנסיבות החזקה שניתן לכנותן מקלות. המדובר בהחזקת של רובה דמוי רובה סער, בצד תחמושת תואמת. הרובה הוחזק בתוך בית המגורים, אמנם מעל ארון גבוה אך לא נעול ולא מאובטח, עובדה המוסיפה גם היבט של פגיעה בבטיחות ומגבירה סיכון לתקלה או תאונה (ראו, בהשוואה, גזר דין שניתן על ידי מותב זה בימים האחרונים ממש במסגרת ת"פ 40983-10-20 **מדינת ישראל נ' אבו עמרה**).

12. בבחינת **מדיניות הענישה הנגד דומה**, כי שני הצדדים מודעים לפער שבין עתירתם העונשית לאסמכתאות אליהן הפנו. מכל מקום, המאשימה עותרת להחמרה בענישה הנוהגת ועמדה עקרונית זו מקובלת עליי. תהליך החמרה בענישה, ככל מגמת שינוי באכיפה, צריכה להיעשות באופן מדורג ואחראי.

בהינתן כל המפורט לעיל, לאחר בחינת כלל השיקולים הרלוונטיים לקביעת המתחם מצאתי כי יש לקבוע בנסיבות מקרה זה מתחם ענישה של 24-40 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הפרטניים הבאים:

הנאשם איש משפחה, נמצא בטיפול פוריות עם אשתו תקופה משמעותית והיא צפויה ללדת את ילדם המשותף בקרוב. כליאת הנאשם צפויה לפגוע במשפחתו של הנאשם. בית המשפט לוקח בחשבון כי הטלת מאסר בפועל לתקופה משמעותית צפויה לשבש את מהלך החיים הרגיל של משפחה נורמטיבית בהיבטים שונים.

לקחתי בחשבון כי הנאשם סובל ממגבלה רפואית מסוימת ויש להניח, כ בכל מקרה של תחלואה אם מוגבלות פיזית, ריצוי מאסר עלול להיות קשה ומורכב יותר ממקרה של אדם בריא לחלוטין בגופו.

לקחתי בחשבון כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. כן לקחתי בחשבון, כי הנאשם עצור מזה תקופה.

14. בד בבד עם השיקולים הפרטניים הנשקלים בגדרי המתחם לקחתי בחשבון גם שיקולים כלליים ובראשם שיקול **הרתעת הרבים** המחייב בתקופה זו שינוי באיזון שבין שיקולים והטיית נקודת האיזון אל החמרה בענישה.

התקופה בה אנו מצויים אינה מתאפיינת אך בריבוי עבירות הנשק. היא מתאפיינת גם, ובעיקר, בריבוי עבירות הנעברות תוך שימוש בנשק. הכוונה הן לסכסוכי עבריינים, הן לסכסוכים משפחתיים או בין-משפחתיים, הן באירועי טרור ביטחוניים, הן בתקריות אלימות כלפי שוטרים, הן בפיתרון סכסוכים כספיים.

המסקנה המתחייבת מכך היא, שעל בתי המשפט לתרום את תרומתם בהחמרה בענישה בפועל, הן בהעדפת שיקולי הגמול וההרתעה על פני נתוניו של היחיד והן באמירה צלולה, ברורה ואף רועמת - **כי החזקת נשק היא מעשה שלא יעשה ידי אדם מן היישוב**. רק כך, יוכל בית המשפט להגן באופן ממשי על אזרחים תמימים וחפים מפשע שהם קורבנות פוטנציאליים לשימוש שנעשה תדיר באמצעי לחימה המוחזקים שלא כדין בבתי ומחוצה להם.

לעניין זה, וכמצוות המחוקק, בית המשפט מחויב בתקופה קשה זו, לשקול כשיקול בתוך המתחם הן את הרתעת היחיד והן את הצורך האקוטי **בהרתעת הרבים**. הרתעת הרבים נחוצה לא רק ביחס למשתמשים פוטנציאליים בנשק אלא גם לנאשמים כדוגמת הנאשם שבפניי, המדרדרים לביצוע עבירות נשק כחלק משגרת החיים בקהילתם, כטובה, כדרך להכנסה, מבלי לשקול את משמעות ואת תוצאות מעשיהם ומבלי שיש בענישה הצפויה כדי להרתיעם די הצורך ולהציב גבול ברור וחד משמעי אל מול הלחצים והנורמות בסביבתם. הרתעת הרבים נחוצה גם על מנת לשנות את המאזן, הנוטה כרגע לחובתה של החברה הנורמטיבית וישרת הדרך, שבין הרווחים המופקים מביצועה ובין הסיכון להיתפס בגינה והציפייה כי בית המשפט יקל בעונשם של מי שאינם נמנים על אוכלוסיית העבריינים.

בין אם מדובר בניצול מכוון של בני המשפחה או בני הקהילה הנורמטיביים בהחזקת כלי הנשק הבלתי חוקיים - מתוך תקווה להקטנת הסיכון לתפיסת כלי הנשק או מתוך ציפייה כי לא יענשו בחומרה ובין אם מדובר בליקוי ערכי המוביל גם אנשים 'נורמטיביים' באורחות חייהם להזדהות עם מציאות חברתית-תרבותית המקדמת פתרון סכסוכים באלימות - המסקנה המתחייבת היא אחת: קיים אינטרס ציבורי מוגבר ומיוחד בהחמרה בענישה משיקולי הרתעת הרבים שישפיע השפעה מעשית על נכונותם של נאשמים מן היישוב לבצע עבירות נשק.

15. כל הנתונים שלעיל מובילים למסקנה, כי מקום בו בעבר נקודת האיזון בין השיקולים הפרטניים והכלליים שבתוך המתחם היתה מובילה להטלת עונש בחלקו התחתון של המתחם כיום צריכה להוביל להטלת עונש במרכז המתחם.

סוף דבר:

16. לאחר שקילת מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **29 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס.**

ב. **מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים.**

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת נשק.

ג. קנס בסך 7,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בתוך 90 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ג, 22 יוני 2023, בהעדר הצדדים.